VETUS TESTAMENTUM, UNVOLLSTäNDIG

Entstehungsort unbestimmt, Wende 12./13. Jh.

Seite 139r

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35407
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

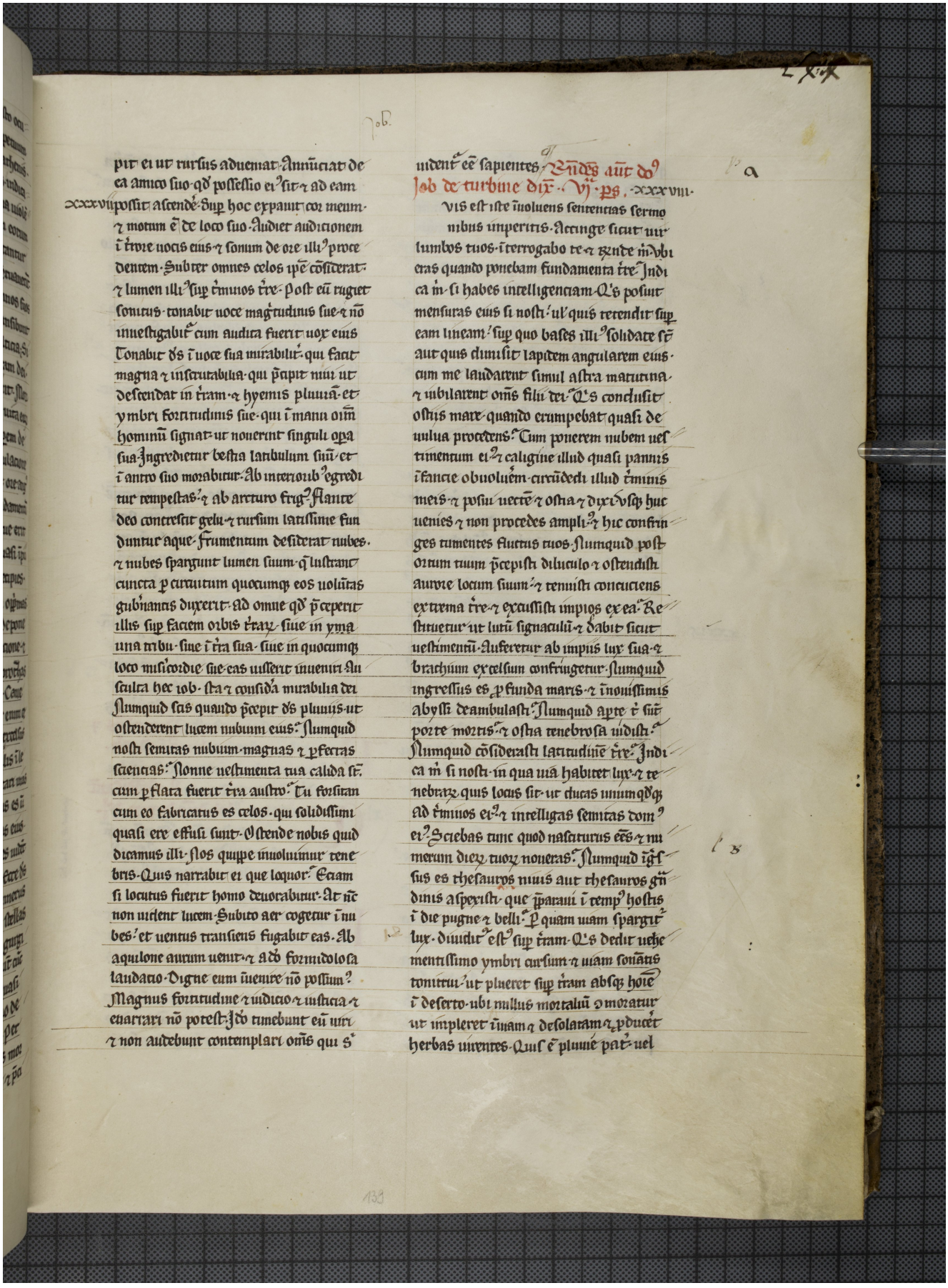

pit ei ut rursus aduenat. Annũciat de
ea amico suo. qđ possessio ei sit. & ad eam
xxxvii possit ascendẽ. Sup hoc expauit cor meum
& motum ẽ de loco suo. Audiet audicionem
i tonitruo uocis eius & sonum de ore illi⁹ proce
dentem. Subter omnes celos ipe cõsiderat
& lumen illi⁹ sup ẽmunos tre. Post eũ rugiet
sonitus. tonabit uoce magestatis sue. & nõ
inuestigabit cum audita fuerit uox eius
Tonabit ds in uoce sua mirabiliter. qui facit
magna & inscrutabilia. qui pcipit niui ut
descendat in tram. & hyemis pluuiã. et
ymbri fortitudinis sue. qui in manu omiũ
hominũ signat. ut nouerint singuli opa
sua. Ingredietur bestia latibulum suũ. et
i antro suo morabitur. Ab interioub⁹ egredi
tur tempestas. & ab arcturo frigus. Flante
deo concrescit gelu. & rursum latissime fun
duntur aque. Frumentum desiderat nubes.
& nubes spargunt lumen suum. q̃ lustrant
cuncta p circuitum quocumq; eos uoluntas
gubernantis duxerit. ad omne qđ pceperit
illis sup faciem orbis tre. siue in yma
una tribu. siue i tra sua. siue in quocumq;
loco misericordie sue. eas iusserit inuenire. Au
scultа hec iob. sta & considera mirabilia dei
Numquid scis quando pcepit ds pluuiis ut
ostenderent lucem nubium eius. Numquid
nosti semitas nubium magnas & perfectas
scientias. Nonne uestimenta tua calida sũt.
cum perflata fuerit tra austro. Tu forsitan
cum eo fabricatus es celos. qui solidissimi
quasi ere effusi sunt. Ostende nobis quid
dicamus illi. Nos quippe inuoluimur tene
bris. Quis narrabit ei que loquor. Etiam
si locutus fuerit homo deuorabitur. At nũ
non uident lucem. Subito aer cogetur in nu
bes. et uentus transiens fugabit eas. Ab
aquilone aurum uenit. & ad formidolosa
laudacio. Digne eum inuenire nõ possumus.
Magnus fortitudine & iudicio & iustitia. &
enarrari nõ potest. Ideo timebunt eũ uiri
& non audebunt contemplari omnes qui sibi

uident ee sapientes. Respondens autem dñs
Job de turbine dix. Vide ps. xxxviii.
Vis est iste inuoluens sentencias sermo
nibus imperitis. Accinge sicut uir
lumbos tuos. interrogabo te. & tende mihi
eras quando ponebam fundamenta tre. Indi
ca mihi. si habes intelligenciam. Q̃s posuit
mensuras eius si nosti. uel quis tetendit sup
eam lineam. sup quo bases illi⁹ solidate sũt.
aut quis demisit lapidem angularem eius.
cum me laudarent simul astra matutina.
& iubilarent omnes filii dei. Q̃s conclusit
ostiis mare. quando erumpebat quasi de
nulua procedens. Cum ponerem nubem ues
timentum ei. & caligine illud quasi pannis
infancie obuoluem. circũdedi illud terminis
meis. & posui uectes & ostia. & dixi. Usq; huc
uenies & non procedes amplius. & hic confrin
ges tumentes fluctus tuos. Numquid post
ortum tuum pcepisti diluculo. & ostendisti
aurore locum suum. & tenuisti concutiens
extrema tre. & excussisti impios ex ea. Re
figuretur ut lutum signaculum. & stabit sicut
uestimentum. Auferetur ab impiis lux sua. &
brachium excelsum confringetur. Numquid
ingressus es profunda maris. & in nouissimis
abyssi deambulasti. Numquid aperte tibi sunt
porte mortis. & ostia tenebrosa uidisti.
Numquid cõsideasti latitudinem tre. Indi
ca mihi si nosti. in qua uia habitet lux. & te
nebre. quis locus sit. ut ducas unumquemq;
ad terminos eius. & intelligas semitas domus
eius. Sciebas tunc quod nasciturus ees. & nu
merum dierum tuorum noueras. Numquid in
sus es thesauros nius aut thesauros grã
dinis aspexisti. que preparaui in tempus hostis
in die pugne & belli. Per quam uiam spargitur
lux. diuidit⁹ est sup tram. Q̃s dedit uehe
mentissimo ymbri cursum. & uiam sonanti
tonitrui. ut plueret sup tram absq; homine
in deserto. ubi nullus mortaliũ commoratur.
ut impleret inuiam & desolatam. & producet
herbas uirentes. Quis est pluuie pater. uel

139